

**Bidrag til turdagbogen
2. dag på weekendturen til Kalv**

21. juni:

Det er søndag morgen. Vi vågner til en fin dag med solskin og varme. Alle har nydt Inge Lises og Jørgens fine teltplads med blødt græs og helt plant underlag. På forslag fra Jørgen beslutter vi at sejle op ad Stångån. Nej, det er ikke den Stångå, som vi har sejlet på ovre i Östergötland i to-tre omgange. Det er en anden Stångå, som løber lige forbi vor lejrlads og ud i Kalvsjö.

Udsætningen af kanoer fra Inge Lises og Jørgens grund er ikke for de vankelmødige og tvivlrådige. Det kræver sin kvinde/mand at komme ned ad stigen og ombord i kanoen uden at skvatte i vandet. Men det lykkes for alle uden undtagelse, og turen kan begynde.

Åen bugter sig gennem et blandet terræn med mose, eng, almindelig græsmark og småskov. Hele vejen løber åen dybt mellem høje, utilgængelige skrænter. Nogle steder ligger der væltede træer ud over åen, som bringer minder frem om vor dramatiske tur på Helgeå i sommeren 2006. Men også kun minder. For her på Stångån kan vi trods alt sejle udenom eller under de væltede træer. Ret snart beslutter Debby og Tonny at "sejle i deres egen sø", for de mange krumninger på åen og styrmandens manglende rutine som netop styrmand gør, at de har svært ved at holde trit med os andre. Faren for at de bliver væk for os er heller ikke stor, så vi sejler videre i vort tempo og de i deres.

Ved middagstid når vi til et sted, hvor der støder et andet åløb til Stångå. Det er, tror Jørgen, den å, som kommer ovre fra den nordlige ende af Västra Fegen. Så langt når vi ikke på vor ekspedition, så vi ved ikke, om hans formodning er rigtig. Men det er den nok. Jørgen plejer ikke at rende med halve vinde. Vi standser ved en landevejsbro, som krydser åløbet, og vi foretager nogle dristige manøvrer for at fortøje kanoerne og stige i land på de store, løse sten, som udgør en del af brofæstet. Især Freddy udviser stort gåpåmod og talent for at lade manøvreren se farlig ud.

Her ved broen spiser vi frokost og tager en slapper i solskinnet, inden vi igen med vovemod og ekvilibristisk elegance stiger i kanoerne og vender næsen hjemad.

Nu sejler vi medstrøms, og tilbageturen varer ikke ret længe. Den samlede sejlede strækning på åen skønnes at være 15 km. At stige i land ved tilbagekomsten er lige så spændende som at stige ombord, bare i modsat rækkefølge.

Vel hjemme hos Inge Lise og Jørgen møder vi Debby og Tonny. Vi får teltene taget ned og pakket i tørvejr, mens truende skyer trækker op til regn.

John og Willy henter traileren og bilen ved broen ved Västra Fegen/Nordre Svansjö. Biler og trailer pakkes, og Inge Lise byder på eftermiddagskaffe.

Hjemturen fra Kalv forløber nogenlunde efter planen, men også kun nogenlunde. For ligesom i fjor vil Johns GPS absolut have os ud på en omvej for at komme fra Fegen til Torup og hovedvejen. Hverken John eller hans GPS bliver åbenbart klogere. Der bliver gjort en kortvarigt strække-ben-stop undervejs, og ellers bare gerade aus til Helsingborg.

Vi ventede kun ganske få minutter ved færgeløbet. Sejlturen og køreturen til Ølstykke er der ikke meget at skrive om. Her behøver vi jo heller ikke at gøre os afhængige af en GPS! På turen fra Helsingør til Broengen fik vi et par hidsige regnbyger. Vi hjemme omkring klokken 19

Den samlede vejdistance ud og hjem blev på ca. 450 km.

Til Inge Lise og Jørgen siger vi tak for husly ("græsly"?), grill-party, jordbær, lån af toilet, godt vejr lørdag eftermiddag og aften og søndag, eftermiddagskaffe og meget andet.

-----/wh-----